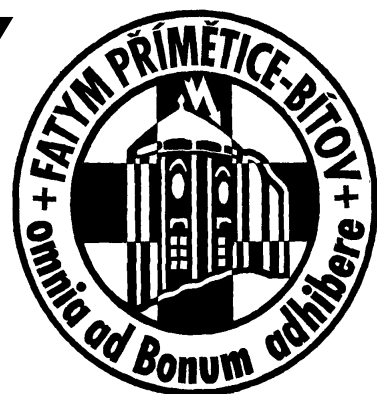

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

*Svatý
Kryštofe,
opatruj nás
na našich
prázdninových
cestách!*

VRANOV BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY
LANČOV VRATĚNÍN ŠAFOV KOROLUPY
LUBNICE

Domácí úkoly pro rodiče

Prožíváme konec školního roku a začátek prázdnin. Právě ke konci školního roku nám naši otcové biskupové napsali pastýřský list, ve kterém nám dospělým připomínají náš zodpovědný úkol namáhat se při předávání víry našim dětem a mládeži. V úvodu mimo jiné píše: „Mezi maličké zajisté patří nejen ti šestiletí, ale třeba i šestnáctiletí. Ježíš se raduje z blízkosti všech, všichni jsme Božími dětmi a rodiče mají

důležitý úkol: prosit Pána Boha o pomoc při výchově svých dětí a umožnit, aby Pán Ježíš mohl v jejich rodině konat své dílo.“ To je první úkol, který nám biskupové hned v úvodu svého listu připomínají – modlit se za děti.

Úkol druhý a třetí je připomenut v závěru listu: „**Vážení rodiče, víte, že duchovní život každého dítěte začíná v rodině modlitbou a způsobem života rodičů. Příklad svým dětem dáváte tím, že kladete důraz na hodnoty, kterými svět opovrhne, nebo je považuje za zbytečné. Církev od rodičů očekává, že budou ve svých dětech upevňovat vztah k Bohu a nedají ničemu přednost před nabídkami našeho Pána. On řekl: Hleďte nejprve Boží království, ostatní vám bude přidáno. Všechny možné kroužky, různé aktivity, sport a další mohou být užitečné, ale ne na prvním místě. Pokud nějaké dítě řekne, že je to v kostele nebo na náboženství nebaví, udělejte všechno proto, aby je to bavilo, zajímalo, obohacovalo.**“

Biskupové nám připomínají, že zvláště pokřtěné děti by se v náboženství měly seznámit s pravdami křesťanské víry. Zdůrazňují ve svém listě také pravidelnou účast na mši svaté a u svatého přijímání. Vždyť Pán Ježíš říká: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj.“ Není proto správné připravit dítě na první svaté přijímání, a pak připustit, aby se s Pánem Ježíšem již nesetkávalo.

Křesťanské společenství

Biskupové ve svém listě mluví také o roli společenství při křesťanské výchově dítěte. Církev je z principu společenství. V našich pohraničních farnostech se bohužel dětem nebo mladým v kostele stane, že jsou v kostele sami – nemají tam kamarády. Naše povinnost jako dospělých je přemýšlet, co by se s tím dalo dělat. Ze své vlastní zkušenosti vím, že mnozí se nechají získat, když je jim něco konkrétního nabídnuto. Kněží

se o to snažíme – spojovat děti a mladé do společenství, vytvářet jejich přátelské vztahy ve spojení s farností a kostelem. Konají se páteční setkání společenství mládeže v Příměticích, v Prosiměřicích a v Hrádku na faře (tam mladé svážíme auty i ze Strachotice, Božic a Břežan). Mnozí si už zvykli pravidelně se scházet a přispívat k rozvoji spo-

lečenství. Konají se i jiné akce, kde lidé mohou společně spolu trávit čas. O dvou píše P. Pavel Sobotka: 8.5. jsme s dětmi a dospělými vykonali pouť na kolech k P. Marii do

Slupi. Jeli jsme podél jaroslavického rybníka. Počasí nám přálo. Zúčastnilo se kolem 30 poutníků. Po cestě si děti vyzkoušely např. vyběhnout schody u kostela sv. Jiljí v Jaroslavcích směrem k zámku. I když děti jely na kole, bylo vidět, že někteří mají energie a síly na rozdávání. Po mši sv. ve Slupi jsme pak na faře v Hrádku opekli špekáčky a zahráli vybíjenou a dětmi velice oblíbenou „vlajkovanou“. Děkuji všem za účast a dospělým také za skvělou atmosféru a podporu.

Na závěr vyučování náboženství jsme s dětmi z našich farností vyrazili na společný výlet do Citonic. Zde byla mše sv. a pak nádhernou přírodou – gránickým údolím cesta na Hradiště. Po cestě děti hledaly neposedné kolíky na prádlo, které se nenápadně přemísťovaly, dle toho, jak si jich všimly označené osoby, a také vyzkoušeli svůj postřeh a obratnost. V cíli – v ateliéru Samuel si pak děti opekly špekáčky a zahrály hry. Také měly možnost vidět ovce a nádherného páva. Děti bylo kolem 65.

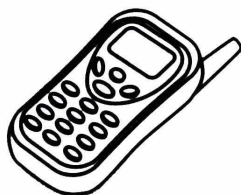
Věřme, že takových jednorázových i pravidelných aktivit, kde se děti a mládež setkají a naleznou tak svoje místo v kostele, bude s pomocí našich věřících rodičů v našich farnostech přibývat.

P. S. Poznámka o kněžské radosti: Možná vás bude zajímat, z čeho že má pan farář radost. Slavím letos jedenácté výročí jáhenského svěcení a desáté výročí svěcení kněžského. Těch jedenáct let jsem prožil ve farním týmu Přímětice a deset let jako duchovní správce farností Prosiměřice, Práče a Těšetice. A tak se mi letos poprvé přihodilo, že jsem ke svatému přijímání doprovázel děti, které jsem v těchto farnostech sám křtil. Podobně děti, které jsem doprovázel ke svatému přijímání, již doprovázím k biřmování a biřmované oddávám. Mám z toho radost a dětem i mládeži přeji, aby se v životě neztratily, ale ve víře rostly a víru uchovaly. *P. Jindřich, P. Pavel a naši biskupové*

Ohlédnutí za otcem Vladimírem Cyrilem Hronem

Na přelomu května a června nás bolestně zasáhla zpráva o nečekaném úmrtí otce Vladimíra Cyrila Hrona. Mnozí si jej ještě pamatují z jeho nedávného pobytu na faře ve Chvalaticích. Jako výpomocný duchovní v oblasti FATYMu (říkali jsme mu výduch), býval součástí všeho dění. Každý, s kým se potkal, si na něj odnáší nesmazatelné originální vzpomínky. Mně zůstává vzpomínka na jeho pohostinnost a zvláštní smysl pro humor. Přestože již rok v naší oblasti nežil, vrátil se totiž zpět do své Plzeňské diecéze, často mnohým z nás telefonoval a posílal různé zprávy a všemožným způsobem se snažil zůstat v kontaktu.

S kněžími vranovského a znojemského děkanátu jsme se s ním rozloučili ve čtvrtek 11.6. při mši svaté ve Štítarech. Vedle jeho fotografie před oltářem byly naaranžovány jeho „atributy“ – francouzská berla a mobil. Proběhlo také pohřební rozloučení v Plané u Mariánských Lázní. Pohřební mši svatou v Jihlavě sloužil biskup Josef Kajnek a pak byly ostatky P. Cyrila uloženy do minoritské hrobky. Pamatujte na něj ve svých vzpomínkách a především v modlitbě. R.I.P. *P. Marek Dunda*

FATYM, TV-MIS a tiskový apoštolát

Už od roku 2005 provozujeme internetovou křesťanskou televizi TV-MIS. Její výhodou je, že obsahuje dnes již poměrně velké množství materiálu jak audio, tak i video. Každý týden se zde objevuje zpravodajství z Vatikánu Octava Dies. Jsou zveřejňovány mnohé přednášky a kázání a nechybí ani nahrávky koncertů. Někteří už si zvykli i na to, že si mohou poslechnout nedělní kázání z Vranova. V poslední době se podařilo získat velmi zajímavé přednášky z charismatické konference. Mezi nejlépe hodnocené pořady patří archivní záznamy promluv P. Aloise Pekárka. Někteří se diví, co vše se dá na www.TV-MIS.cz najít. Jiní si nahrávky stahují na MP3 nebo do mobilu a poslouchají si je při své činnosti. Díky našim spolupracovníkům pracujeme na přípravě mutace TV-MIS v ruštině, ukrajinštině a běloruštině. Zkušební provoz zahájila TV-MIS v polském jazyce.

Nabízí se také možnost využít prázdninový čas s dobrou knihou. Farní tým z Vranova nad Dyjí nabízí mnohé zajímavé brožurky za velice příznivou cenu. Zvláště bych chtěl upozornit na novinku: Cena, kterou zaplatíš, která je živým svědectvím Josepha Fadelle, původním jménem Mohameda al – Saíd al – Músávi, který nás seznamuje podrobněji s islámem a svou konverzí ke křesťanství. Tuto i jiné si můžete zakoupit i v některých našich kostelích. Nebojte se podělit o krásné věci i s ostatními. Je třeba se neustále povzbuzovat k dobrému a v tom být vytrvalí. Více na www.amims.net a www.fatym.com.

P. Marek Dunda a P. Pavel Sobotka

NEK

Co se skrývá pod touto tajemnou značkou? **NEK** = Národní eucharistický kongres, který se bude konat letos na podzim v Brně. Slovo **národní** znamená, že to je událost pro celý národ. **Kongres** je setkání či shromáždění.

A slovo **eucharistický**? Eucharistie je řecké slovo a česky znamená díkůvzdání. Jde o jednu ze základních součástí křesťanského kultu, při kterém se připomíná Poslední večeře Ježíše Krista přijímáním chleba a vína, vzdávají se díky za dar spasení. Pojmeme eucharistie se také označuje tento chléb a víno proměněné v tělo a krev Kristovu.

Pán Ježíš říká svým učedníkům: „Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den“. Tedy Eucharistie je pokrm a nápoj pro věčný život. Naše nesmrtelná duše potřebuje být živena samotným Bohem. Tohoto pokrmu se nám dostává při mši svaté. Kněz promění chléb a víno v tělo a krev Pána Ježíše. Přijímáme ho ve mši svaté. Ale i po ní s námi zůstává přítomen ve svatostánku, aby přebýval uprostřed nás.

Bůh nás má rád a chce tu být s námi stále. A Eucharistie, to je On (Bůh) mezi námi.

Eucharistický kongres je regionální, národní nebo mezinárodní setkání, které si klade za cíl posílení úcty k Eucharistii. Poprvé se konal roku 1874 v Avignonu z iniciativy Emilie Tamisiérové, na mezinárodní úrovni se koná od roku 1876. V České republice se poprvé od jejího vzniku uskuteční na národní úrovni v roce 2015, dosud proběhl roku 2002 v královéhradecké diecézi. Završením bude společné setkání při slavení mše svaté v Brně dne 17. října 2015. Už nyní se však na toto setkání připravujeme zamyšlením nad různými tématy, které s Eucharistií souvisejí a to každý měsíc jedno téma. Zatím byly témata Eucharistie a jednota, Eucharistie a společenství, a v březnu Eucharistie a solidarita.

o. Nik

Téma: Husitské - války Téma: Husitské války - Téma: Husitské války – Téma: Husitské války -

Ještě více, než hrdost na osobu Jana Husa, je v našem národě zakotvena hrdost na následující období „husitských válek“. Období známé v lidové představě jako doba, kdy to Češi „natřeli všem“! Skutečnost byla ale jako obvykle výrazně odlišná.

Majetkové poměry středověku

Nejprve je potřeba si uvědomit, že středověká společnost teprve stála před kodifikací majetkového práva vůči všem tak, jak je chápeme a známe z našeho každodenního života. Jinými slovy řečeno – v otázkách nabývání majetku, zvláště pozemkového vlastnění, panovník mohl skoro všechno, šlechta a vyšší duchovenstvo velmi mnoho, nastupující měšťanstvo něco málo a drtivá většina obyvatel, poddaní, dřiči na panském, skoro nic, nevolníci skoro úplně nic. V praktickém rozměru – o majetkových poměrech, a zvláště o přesunu majetku od jednoho vlastníka k druhému, velmi často rozhodovala momentální situace vojenské moci mezi stávajícím držitelem a toužícím nabyvatelem. Ještě jinak – pokud se nějaký šlechtic nebo zámožný měšťan, schopný najmout námezdné žoldnéře, rozhodl cestou násilného zabrání se něčeho zmocnit, a prokázal-li tuto schopnost v reálné situaci, velmi často se stával novým nabyvatelem a majitelem nějakého majetku, právo neprávo, zákon nezákona... Celý středověk nejen našich dějin byl naplněn neustálým střety mezi takto toužícími nabývat a těmi, co se snažili, mnohdy velmi zoufale, svůj majetek bránit (studenti historie, nucením se učit nekonečné řetězce místních válek mezi královstvími a mezi jednotlivými šlechtickými dominii, by tu mohli v slzách vydávat svědectví o naprosté nezapamatovatelnosti nekonečných seriálů kdo s kým proti komu...).

Role panovníků

Vláda panovníka byla silná tehdy, když panovník přesuny majetku právem silnějšího neměl rád, a vůči těm příliš úspěšným podnikatelům v oboru čas od času zasáhl. Například tak, že někoho pro výstrahu ostatním nechal na svůj náklad hledět do krajiny z vyvýšeného pohupu někde kousek za městem, případně mu radikálně napomáhal s průchodem příliš nízkými gotickými vchodovými vstupy. Takto byla mimochodem vnímána vláda třeba mladého krále Karla IV., který v tomto oboru péče o své království dosáhl takového věhlasu, že násilné nabývání majetku bylo vnímáno jako příliš riskantní činnost. Je nasnadě, jak veliký přetlak nedočkavosti po dalších obdobných přesunech majetku byl dlouhou vládou Karla IV. vytvořen. Už za slabé vlády jeho syna, vcelku neschopného a pomalu se uchlastávajícího Václava IV. se roztočilo nové kolo násilných majetkových přesunů. V nich se vyškolila velká většina pozdějších známých polních velitelů husitských vojsk.

Politický dopad Husových myšlenek

Husovy myšlenky, vedoucí ke zpochybnění autority vlády – světské, i duchovní, byly přímo vhozením nálože střelného prachu do plápolajícího ohně. Nehledě na různá šlechtická jmění, mnohdy velmi rychle měnící majitele silou meče, se naskýtal nové možnosti obohacení. Šlo především o majetek královských měst a ještě více o majetek Církve, zvláště klášterů. Život klášterních komunit byl většinou zajištěn pozemkovými dary zakladatelů klášterů nebo jejich donátorů, případně odvodem výnosů z daných pozemkových majetků do těchto komunit. Na samém počátku husitských „válek“ se tedy ti „šikovní“ v touze po majetkových přesunech vrhli na pozemkové majetky nejchudších řádů, jako byly třeba žebravé řády františkánů, dominikánů, karmelitánů, servitů a pře-

devším ženských větví těchto řádů. Mnišské řády měly mnohdy své světské ochránce, kteří vydržovali určitou posádku na ochranu konkrétního kláštera. Ne náhodou byl prvním vypáleným a majetkově rozebraným mnišským klášterem ten nejmenší v Čechách – jen zcela symbolickou ochranou disponující nejmenší klášter benediktinů v českém království v malé vesničce Vilémov u Čáslavi. Založil ho zbožný venkovský zeman, který však nemohl svému založení dodat jmění na vydržování pravidelné vojenské posádky.

Pasivita Václava IV.

Po prvním kole násilných majetkových přesunů, občas doprovázených vybitím klášterní komunity se čekalo, jaká bude reakce světské autority. Jsou známy snahy, kdy se evidentní iniciátoři takové likvidace komunity domáhali zápisu majetku takto zlikvidované komunity z důvodu jejího „vymření“ a tedy práva odúmrtě – a leckdy při snaze o zápisu majetku do pozemkových knih uspěli (což bylo silné kafe i na otrlý středověk). Reakce nebyla žádná – Václav IV. se prostě z deliria nebyl schopen dlouhodobě dostat. Nejbohatší šlechtické rody začaly těžit z výhodnosti nových majetkových poměrů. S nadšeným odkazem na chudobu hláсанou Mistrem Janem se vrhly na bohaté kláštery a především na majetky královských měst. Málokterá lokalita tomuto zájmu odolala. A pak nastal vzájemný zápas mezi šlechtici – takové praktické zkoumání, jestli to, čeho se soused zmocnil, dokáže také uhájit.

Pragmatismus Zikmunda

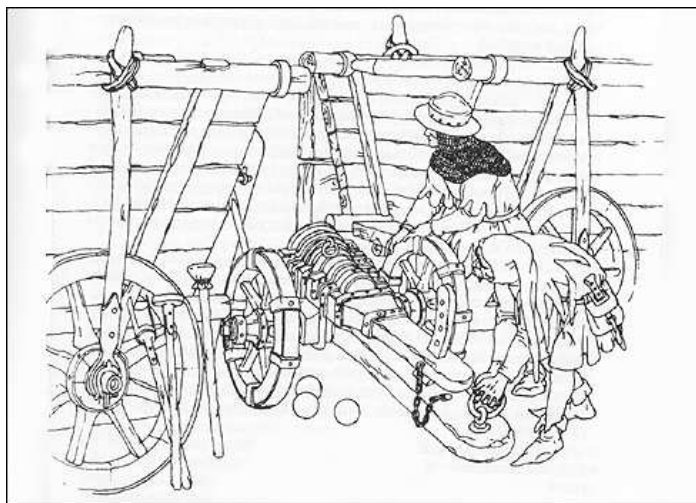

Během roku 1419 se vytvořily dvě skupiny šlechticů a měšťanů – ti, kteří v možnosti majetkových změn viděli své terno, a ti, kteří chtěli dosáhnout kodifikace stávající situace – i tuto druhou skupinu velmi často tvořili ti, kteří v první fázi schlamstli veliké majetky, ale už jim to stačilo a šlo jim o to, nabyté především udržet. Této druhé skupině nahrálo dlouho očekávané uchlastání se krále Václava IV. K jeho odkazu se logicky přihlásil nejsilnější panovník v Evropě té doby – zachránce jednoty Církve skrze kostnický koncil, Václavův bratr, císař svaté říše římské, Zikmund. Události v Čechách nebral jako náboženskou válku – na to byl příliš velký pragmatik a realista. V zásadě mu bylo úplně šumák, zda se jeho přívrženci hlásí ke katolíkům pod jednou, kališníkům pod obojí či k nějakému radikálnějšímu proudu husitství. Chtěl jen jedno – upevnit autoritu své vlády, odvod daní, kodifikaci

právního statu quo, v zásadě podle zásady „co sme si, to sme si, a nyní budeme kamarádi“. Ani on, byť politický génius své doby, ale nedocenil motivační sílu možnosti nabývání majetku vytvořenou odmítnutím autority světské vlády a církevní správy. Navíc, protivníci jeho snahy o kodifikaci poměrů vytáhli velmi žhavou kartu národní hrdosti v obraně proti „cizáckému vpádu“. Což bylo především cizincům jistě dost k smíchu. Vždyť v čele „cizáckých křížáků“ jedoucích útokem na pozice Pražanů na Vítkově roku 1420, jeli představitelé nejbohatších českých šlechtických rodů (měli už dost a chtěli ukotvení poměrů, ne radikály za svými humny) a tito také v daném střetnutí utrpěli nejtěžší ztráty.

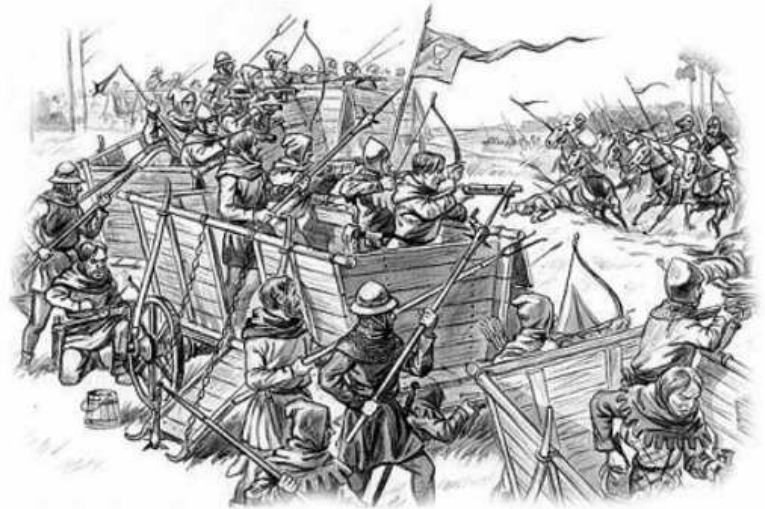
Technický úspěch husitů a kořistění

Nepřítel, radikální husité, si totiž byli vědomi své slabosti, a tak se snažili do boje zařadit nejnovější technické vymoženosti, které s pomocí měšťanů na své straně dokázali také poměrně lacino vyrábět, zatímco císař a šlechta za kanóny, bombardy a jiné technické kousky platili neskutečné jmění. Největší děla tehdejší doby, bombardy, pálící vrchními úhly střelby (předchůdci dnešních minometů typu Tulipán z výzbroje ruské armády)

Téma: Husitské - války Téma: Husitské války - Téma: Husitské války – Téma: Husitské války -

a určené k boření hradeb a hradebních věží, stály hodnotu stáda stovek krav – tedy velmi slušného majetku venkovského šlechtice. Zemané (v zásadě většinou bohatší sedláci, z jejichž řad vzešla velká část husitských velitelů) si o takovém majetku mohli nechat jenom zdát. Kdo je slabší, většinou promýšlí, jak na silnějšího vyžrát – a v tom polní husitští velitelé, většinou desítky let najímaní žoldněři majetkových přesouvačů, byli skutečnými mistry. Jejich mistrovství v boji ale kvetoucí české království během let 1420 – 1425 velmi ožebračilo. Tak moc, že už často nebylo co krást (cizí bohatství bylo jen za hradbami tvrdě bráněných hradů a měst). Proto se muselo vyrážet do ciziny, kde šlo ještě něco naloupit – na Moravu, pak na Slovensko, do Slezska, do Polska, a případně, když už nebylo zbylí, i do rozvinutého, a tedy plošně tvrdě bráněného Německa a Rakouska. Ano, to jsou ony „spanilé“ jízdy husitských vojsk – tak obávané, že často i největší a notoričtí hříšníci z řad místních panovníků, správců, šlechticů nebo vyšších duchovních, konali velmi radikální veřejné skutky pokání, když se dozvěděli, že jsou na trase nebo dokonce cílovou lokací takového českého zájezdu, a pak se odhodlaně chápali zbraní, zemřít nebo přežít.

Dopady husitských válek

A jaký tedy vlastně byl výsledek husitských válek? Účet vlastně vystavuje už předchozí obraz – země Koruny české byly tak zpustošené, že se nevyplatilo sem táhnout ve formě velmi nákladné křížové výpravy a možnost kořisti byla tak malá, že profesionální kořistní jednotky, „polní roty“, se raději vydávaly za ziskem do daleké ciziny. Nakonec i závěr

husitských válek to říká jednoznačně – katolíci, kališníci a pražští husité se spojili, aby tyto „polní roty“ zastavily a zničily, k čemuž došlo v bitvě u Lipan roku 1434. Země přežila, ale čtvrtina až třetina obyvatel se této chvíli nedožila.

P. Petr „Praděd“ Bartoněk

Poutní svědectví aneb do cíle naboso

Díky odkazu na FB Biskupství Litoměřického jsem se dozvěděla o pěší pouť z Prahy do Jeníkova, v termínu 14-17. 5. Podívala jsem se na stránky Fatymu, který pouť pořádá, a hned jsem věděla, že chci jít. Ráda bych se s vámi podělila o zážitky z putování.

Nebudu doslovně popisovat trasu cesty, ale jen v krátkosti. Všichni jsme se sešli ve středu večer a přenocovali u sester Boromejek a ve čtvrtek ráno se vydali směr Nelahozeves, další den jsme nocovali na faře v Libochovicích, a poslední večer, po výstupu na Milešovku jsme přespali v Kostomlatech pod Milešovkou. Odtamtud jsme v neděli došli až do Jeníkova. Pro podrobnosti můžete nahlédnout na stránky www.fatym.cz.

Spíš bych chtěla popsat jednotlivé dojmy z pouti.

Celou cestu jsme rozjímali nad pátou až osmou kapitolou listu sv. Pavla Římanům. Každý večer jsme společně přečetli jednu kapitolu a nad tou se zamýšleli hned a pak celý následující den. Tvořili jsme i krátká motta na tento text, aby nám byl bližší, a lépe jsme si ho zapamatovali. Některým se to opravdu skvěle dařilo. Jen pro ukázkou od sestry Víty: KRISTUS NA SVÉM LIDSKÉM TĚLE, VYKOUPIIL NÁS Z HŘÍCHU CELE, VAŽME SI TĚ SVOBODY, NEHOĎME JI DO VODY.

I když jsem vlastně šla svoji domovinou, znovu jsem si uvědomila, jak krásný kraj máme, jaké kouzlo má České středohoří, a jak to tu mám velmi ráda, a že to tu vlastně ještě pořádně ani neznám. Bylo tolik míst, kde jsem šla poprvé. Například vesnička Hospozínek, kde jsme měli venku před kapličkou mši svatou. A nevěděla jsem, že v Teplé teče u kapličky léčivý pramen, nebo že vlastně existuje krásný Jeníkov, který si vranovská farnost

adoptovala a zasloužila se o jeho záchranu a oživení. Zrovna tak bylo velkým zážitkem nahlédnout do kostela sv. Petra a Pavla v Křemýži. Nebo naopak jsme procházeli místy, které znám důvěrně, protože tam mám rodinu. Takovým místem pro mě jsou Třebenice. Tam nám ochotně otec Tomáš otevřel kostel, abychom se tam mohli pomodlit litanie, a před farou jsme se poklonili památce P. Ladislava Kubíčka. Se zapůjčenou monstrancí jsme pak v procesí nesli Pána Ježíše až do Teplé.

Denně jsme zdobili kříž právě kvetoucími a dostupnými květinami a zelení, a spolu s korouhví nesli v čele. Všude jsme se setkávali s milým přijetím, pohoštěním a zájmem o to, proč a kam putujeme.

Nakonec bych popsala jeden pro mě úplně nový poutní zážitek, který byl pro mě silný, i když mě stál trochu sebezapření a úsilí.

V neděli jsme vyšli na poslední úsek naší cesty a po několika kilometrech nám říkal otec Nik, že je takovým zvykem, že když poutník zahlédne na vlastní oči svůj cíl, kam putuje, tak se pomodlí a zuje boty a do cíle dojde bos. Za malou chvíli se začervenala střecha jeníkovského kostelíka, otec Nik zul sandály, s ním další dva odvážlivci. Já v ten moment byla ještě přesvědčena, že boty zuju až později. Když si ale vyzula boty i další dvě děvčata, shodila jsem je taky! Posledních 15 km jsme došli bosí. Bylo to chvílemi hodně náročné, a když jsme šli přes vesnici a byla na chodníku zámková dlažba, připadalo mi to, jako bych šla po hebkém koberci. Další se k nám přidávali postupně, a tak nás bez bot došla více jak polovina, a o to silnější pak byla v cíli krásná bohoslužba a následné zasloužené občerstvení a pohoštění od místních farnic na faře.

Marie z Litoměřic

Poutě a posvícení

Když se řekne pout', tak si dnes mnohý představí kolotoče a stánky se vším možným na prodej. Je to však trochu jinak. Tak jako každý člověk nese své jméno a slaví jmeniny, podobně je tomu s našimi kostely. Nesou jméno svého patrona. A když se přiblíží jeho svátek, lidé putují do kostela, aby při mši svaté oslavili Boha, svatého patrona a svým způsobem „popřáli ke jmeninám“ svému kostelíčku. Vyjadřují tím také svůj vztah ke kostelu. Takové mši svaté se říká poutní.

- ✦ Pout' ke svaté **Markétě** bude v neděli 11. 7. v 9:30 v Příměticích – seznámíme se na ní s novoknězem, který bude sloužit v přímětickém farním týmu. Pout' ke sv. Markétě bude tentýž den také v 16:00 v Podmyči.
- ✦ Pout' ke svaté Anně bude v sobotu 25.7. v 19:00 v Onšově.
- ✦ V neděli 26. 7. bude ve Vratěnině pout' ke sv. Jakobovi. Mši svatou, která začne v 9:00, bude slavit generální vikář P. Jiří Mikulášek.
- ✦ Pout' ke svaté Máří Magdaléně bude v neděli 26.7. v 11:11 v Lančově.
- ✦ Pout' ke svatému Vavřinci bude v neděli 9.8. v 8:00 v Plenkovicích.
- ✦ Pout' k Panně Marii Nanebevzaté bude v neděli 9.8. v 9:15 ve Vranově. Dále pak v neděli 16.8. v 8:00 Miličovicích, v 10:00 v Olbramkosteletě a v Banticích a nakonec také v 11:00 na hradě Bítově, kde průvod od studánky vyjde v 10:45.
- ✦ Pout' ke sv. Bartolomějovi bude v neděli 23. 8. v 15:00 v Mešovicích.
- ✦ Pout' ke svaté Juliáně bude v sobotu 29.8. v 17:00 v zámecké kapli v Uherčicích.
- ✦ V sobotu 5.9. se ve Slupi již po jedenácté konají **Slavnosti chleba**. Poutní mše svatá k Panně Marii bude letos v 15 hodin. Zazpívá při ní chrámový sbor z Letovic.

Každý kostel má také nějaké výroční datum, kdy byl biskupem posvěcen. U některých kostelů je toto datum známo, jinde známo není. Slavení posvícení je však původně odvozeno od data posvěcení kostela. Svědčí o tom i podobnost slov „posvěcení“ a „posvícení“.

Posvícenské mše svaté budeme slavit v neděli 23. 8. v 8:30 v **Žerůtkách**, v neděli 30. 8. v 10:00 v **Olbramkosteletě**, v neděli 13. 9. v 11:15 na **Šumné** a v neděli 20. 9. v 7:30 ve **Štítarech**.

Letní soutěž

S poutěmi bude souviset i letošní letní soutěž. V následujícím textu bude uvedeno sedm jmen svatých a sedm názvů vesnic. Vaším úkolem bude přiřadit správně jméno světce ke jménu vesnice, kde se nachází jemu zasvěcený kostel.

Jména vesnic: Bítov, Štítary, Lesná, Kuchařovice, Práče, Valtrovice, Jaroslavice.

Jména svatých: Panna Maria, Terezie z Avily, Jiří, Jan Křtitel, Jiljí, Florián, Václav. Svá přiřazení můžete opět zasílat na email jáhna Daniela: daniel.blazke@gmail.com.

Správná znění malovaných přísloví z minulého čísla Zpravodaje jsou tato: Bez práce nejsou koláče. I mistr tesař se někdy utne. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá. Lež má krátké nohy. Neříkej hop, dokud nepřeskočíš. Správně odpověděli jen dva lidé: Lucie Kubíčková a Dana Stuhlová. Mohou se ozvat jáhnovi Danielovi na e-mail a domluvit se na předání ceny.

Kdo ještě nebyli, mohou jít letos:

1. **Pěšky na Velehrad:** XV. pěší pouť na Velehrad zahajuje mší svatou na Vranově v pondělí 17.8. v 15:00.
2. **Autobusem do Jeníkova:** moravská autobusová pouť do Jeníkova se koná v sobotu 26. 9. Odjezd autobusu z Vranova nad Dyjí je v 5,30. Bližší informace můžete zjistit u o. Marka (731402742).

Prázdninové bohoslužby pro turisty i domácí

- † Každé úterý od začátku července do 16. srpna bude v **kapli na Hradě Bítově** sloužena v 16:30 mše svatá.
- † Každé pondělí od 6. července do 10. srpna bude v 19:30 **bohoslužba na Vranovské přehradě** na střeše restaurace Štika. Pěší poutníci odchází v 18:30 od vranovské fary.
- † **Na Novém Hrádku** u Lukova bude mše svatá v neděli 2.8. v 18 hod.
  - † **V kapli P.M. Bolestné v Čížově** bude mše svatá v neděli 9.8. v 17 hod.
  - † **Lucerničková mše svatá u Červené kapličky** nad Hradem Bítovem bude sloužena v sobotu 22. 8. Sraz ve 20:00 na parkovišti nad hradem. Lampičky a svíčky s sebou.
  - † Letní mše svaté budou slouženy **ve Vranově na zámku** v kapli Nejsv. Trojice: 12.7., 19.7., 16.8. a 27. 9. v 18:00.

Varhany musí hrát (aby do nich nevlezl červotoč)

- * Úterý 21. 7. - Olbramkostel - v 19:00 - varhanní koncert Václava Uhlíře.
- * Středa 22. 7. - Vranov - v 19:00 - varhanní koncert Václava Uhlíře.
- * Středa 5. 8. - Vranov - v 19:00 - varhanní koncert Ivo Prchala.
- * Středa 12. 8. - Vranov - v 19:00 varhanní koncert Martina Kubáta.

Znojensko slaví

- Ve středu 8. 7. v 16:30 se v **Bezkově koná primiční mše svatá** novokněze Marka Coufala. Říká se, že když je někde primice, tak tam má člověk jít, i kdyby si měl přitom prošoupat boty. Aby se vám tato nesnáz nepříhodila, připravujeme autobus, který pojedje v 15 hodin z Dyjákovic, přes Hrádek a Valtrovice. V 15:25 bude odjíždět z Práci od kostela přes Prosiměřice a Těšetice. Asi v 15:45 zastaví na zastávce v Kuchařovicích a potom ještě v Příměticích u rybníka. Je možno se hlásit u kněží přímětického farního týmu.
- Ve čtvrtek 9. 7. v 17 hodin půjdeme na mši svatou do Znojma ke svatému Mikuláši popřát k 60. narozeninám našemu milému otci děkanovi Mons. Jindřichu Bartošovi.

60

Ještě, že máme toho Pepíčka...

Přijde Pepíček domů a ukazuje tatínkovi vysvědčení. Tatínek povídá: "Tak hrozné vysvědčení jsem ještě neviděl!" A Pepíček povídá: "Já také ne, ale včera jsem to našel ve tvých věcech..."

Nechci vás strašit pane učiteli, říká Pepíček pedagogovi, ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo pěknou výprask.

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“ „Kdo, co? - Chléb.“ „S kým, s čím? - Se salámem.“ „Komu, čemu? - Mně.“

Přijde malý Pepíček domů z fotbalu a povídá: "Tatí, dal jsem dva góly!" "A jak to dopadlo?" "1:1"

Paní učitelka se ptá: "Kde leží největší jezero?" Pepíček se hlásí, ale paní učitelka ho nechce vyvolat. Asi tak po půl hodině ho vyvolá a Pepíček povídá: "Největší jezero teď leží pode mnou."

Omylem spadne paní učitelka do pekla. Celá bezradná chodí, bloumá, až najde nenápadný koutek kam se uchýlí, v klidu sedí a mlčky pozoruje celé dění. Vtom přijde na kontrolu sám Lucifer. Když spatří paní učitelku, zděšeně se ptá: "Ženská, co vy tady děláte, vy patříte do nebe a tady je peklo!" "To je peklo?" diví se paní učitelka, "a já myslela, že je velká přestávka!"

Zasekne se takhle řidič kamionu pod mostem a přijede tam policie. Jeden policista jde ke kabině řidiče a říká: „Tak co, pane řidič, zasekli jsme se, co?“ Řidič odpoví: „Ne asi ... vezu most a došel mi benzín...“

Včera ve 3 v noci u mě zvonil soused. Normálně přišel ve 3 v noci a zazvonil! Jsem se tak lekl, že mi málem vypadla vrtačka z ruky.

Ptá se manželka manžela: „Koukal jsi na tu oranžovou kontrolku, co se včera rozsvítila v autě?“ „Jojo, spravil jsem to za 1300.“ „Tys byl v servisu?“ „Ne, na benzínce.“

Toto 75. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, P. Jan Richter (mobil: 731402743) farář ve Vratětině a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štúary 515291519

a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Jaroslavicích, Slupi a Strachoticích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Přímětích, Citonicích, Dyjákovicích, Hrádku a Valtrovicích a jáhen Daniel Blažke (mobil: 736510847) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v červenci 2015. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již sedmdesáté šesté) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2015. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné